

511*

Πακτωσία

φ. 277

/ Φ 287

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ Μαγίου 6/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑ[πογράφοντος] / νοταρίου ἐδῶ πρεζέντε ὁ μισέρ Μαρκάκης Ἀμπελικόπουλος καὶ ὁ κύρ Νικολὸς τῆς Ἀ[θανί] / τζας γαμπρὸς οἱ ὅποιοι πέφτου εἰσὲ συνίβασιν πακτωσίας ἀναμετάξυν τος ὁ [ὁ] / ποῖος μισέρ Μαρκάκης δίνει καὶ παραδίνει ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολάου [τὸ] / χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Λειβάδι τὸ ἔχει παντοτινὸ μὲ τὸν ποτὲ Νικόλα Μεῖμ[ε] / τάκην καὶ σύνμπλιο τοῦ μισέρ Γεωργάκην Ἀγγονάκην τό ὅποιο τοῦ τὸ δίδειν ἀπὸ τὴν σήνμ[ε] / ρον καθὼς εὐρίσκεται σπαρμένο γέννημα νὰ τὸ φάγην ἐτούτην τὴν χρονιά καὶ τῇ[ν ἄ] / λλη ἡγου εἰς δύο χρόνους καὶ ὁ κύρ Νικολὸς πάλι ἔδωσεν ἐδῶ πρεζέτε τοῦ ἄνωθεν μισέρ [Μαρ] / κάκην διὰ πάκτος τοῦ αὐτοῦ πραμάτου ρεάλια ἐξήντα πέντε ἦτοιν νούμερο 65/ καθὼς / συμφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος ἡγου γόδεν πέρ γόδεν ἕως νὰ φτάσου οἱ δύο χρόνοι καὶ / φτάνοντας οἱ δύο χρόνοι νὰ τοῦ δίδην τὰ ἄνωθέν του 65/ ρεάλια νὰ λαβαίνει πάλι τὸ πρᾶ / μαν του εἰς τὸ χέριν του κάνοντάς του καὶ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν ἂν ἤθελε ἔχειν χρεὶ / α ὁ ρηθεὶς μισέρ Μαρκάκης διὰ νὰ πουλήσῃν τὸ ἄνω λεγόμενον πρᾶμα τὸν ἐκάνει προ / τιμητέο τὸν αὐτὸν πακτωτὴν νὰ τὸ παίρνη ἐκεῖνος ὅθεν μὲ ἀποκοπὴ καθὼς ἐθέ / λαν τὸν στιμάρειν δύο ἀποκοπταὶ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν / ἀξιοπί / στων μαρ / τύρων / ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδι / ος μισέρ Μαρκάκης εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἤθελε εὐρεθῇν / τινὰς νὰ τοῦ ἐναντιηθῇν ἢ νὰ τὸν ὀνοχλήσῃν διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τοῦ ἀπηλογᾶται / καὶ νὰ τὸν ἐξανγγουσεύῃν ἀπὸ πᾶσαν ἐνάντιο τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου. —

/ — Φραντζῆσκος Βαπτισμένος μάρτυρας στὰ ἄνωθε ++

/ — Στεφανῆς Τζαουσόπουλος μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Φραντζῆσκου Βαπτισμένου—

/ — καρακύρης Μαρῖνος Νισούριος μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου —

/ — Μᾶρκος Ἀμπελικόπουλος στέργων τὰ ἄνωθεν ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ — 1689/ Μαγίου 19/ ἦρθεν ὁ μισέρ Μαρκάκης Ἀμπελικόπουλος καὶ ὁ μισέρ Νικολὸς τῆς Ἀ / θανίτζας καὶ εἶπασιν ἐμένα τοῦ νοτάριου ὅτι νὰ ντεσπενιάρων τὸ / ἄνωθεν γράμμα τῆς πακτωσίας ὅπου ἐκάμασιν ἀνάμεσόν τος ὡς ἄ / νωθεν νουμε-

* Ὁλόκληρη ἡ πράξις εἶναι διαγραμμένη.

νάρει ἐπειδὴ καὶ λέσιν πὼς ἔλαβεν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Νικολὸς / ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισὲρ
Μαρκάκη τὰ ἄνωθεν ἐξήντα πέντε ρεάλια τῆς πακ / τωσίας τὰ ὅποια τὰ ἔλαβε ἀπὸ
τὶς ἔξε τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαγίου / καὶ εἶδον ὅπου νουλάρεται καὶ ντεσπενιά-
ρεται ὁμπρὸς τος.

512

Παντίκι

φ. 278^r

/ Φ 288

[+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰ]ωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαγίου 17/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ Ὑ / [πογρά]φοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κά-
τωθεν γεγραμμένα τὸ ἓν μέρος ὁ / [μ]αστρὸ Μιχάλης Μανγγάκης τὸ δὲ ἕτερον μέ-
ρος ὁ κύρ Ἰωάννης Παράμπουλας λέγοντας ὁ ἄνω εἶρη / μένος μαστρὸ Μιχάλης
τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονικὴν του μία ποταμί / δα καὶ ἔχειν
μέσαν μία ἐλιά καὶ μία λεμονιά καὶ δύο κυδωνιές καὶ ἔξε ρουδιές μικρὲς / μεγάλες
εὐρισκομένη εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς Ποταμιᾶς σύνμπλια τοῦ πρεγαρδί / ου τῆς γυναι-
κὸς τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἰωάννη / [] / [] σου / [] πα / [] λου / τὴν
ὅποια ποταμίδα καθὼς εὐρίσκεται με ὅλα της / τὰ δικαιώματα καὶ με πᾶσαν της
ποσσέσον καὶ με τὸ νερόν της κάθεν τετράδην ἀπὸ τὴν σή / μερον τὴν ἐδίνει καὶ
παραδίνει τὴν καὶ παντικιάζει τὴν τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἰωάννη με δίχως κα / μμιᾶς λο-
γῆς πληρωμὴ μόνον με τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἡγου ὁ αὐτὸς
/ κοπιαστής ὁ κύρ Ἰωάννης ἀπομείνει ὅτιν διὰ τὴν μπληρωμὴ ὅπου ἤθελε νὰ δώσῃν
εἰς τὸ παν / τίκιν νὰ τὰ ξοδιάσῃν νὰ κάμη πετροτοῖχιν ἀτόρνου εἰς τὴν αὐτὴν ποτα-
μίδα νὰ τὴν κρα / τὴν πάντα φραμένην καὶ νὰ τὴν μπαστρέψῃν μέσαν νὰ τὴ δου-
λεύῃν ὅλην καὶ νὰ τὴν καλλιερ / γᾶ καλὰ καὶ ἄξια κατὰ τὴν τάξιν τῶν καλῶ γεωρ-
γῶν καὶ νὰ φυτέψῃν μέσαν καὶ ἄλλα δέν / τρα ὅσαν ποὺ νὰ μπορῇν καὶ ὅπου γροικᾶ
νὰ γίνονται καὶ εἰς τὰ δέντρα ποὺ ἔχειν μέσαν / τὰ παλιά νὰ τρώγῃν ὁ μαστρὸ Μι-
χάλης ἀπὸ τὸν καρπὸν τος δύο μερδικὰ καὶ ὁ κύρ / Ἰωάννης ὁ κοπιαστής ἓνα μερ-
δικὸν εἰδὲν εἰς τὰ δέντρα τὰ νέα ὅπου πρεμετάρειν νὰ / φυτέψῃν γίνοντας καὶ μπαί-
νοντας εἰς τὸν καρπὸν ὅση νιτράδα ἐθέλασιν κάμη νὰ / τὴν μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσῃν
ἴσια πρὸς ἴσια. "Ετζιν καὶ εἰς τῆς γῆς τὴ νιτράδα νὰ τὴ μοιρά / ζου καὶ αὐτὴν εἰς
τὴν μέσῃν καὶ ἔτζιν προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κύρ Ἰωάννης ὁ κοπιαστής ἂν ἴσως καὶ
/ δὲν ἤθελε εἴσταιν οἱ ἄνωθεν πάτοι καὶ οἱ κοντετζιόνες ποὺ λέγειν καμωμένες εἰς
ἑφτὰ χρό / νους νὰ εἶναι πριβάδος καὶ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνῃ τοὺς κό-